

Noc listopadowa Stanisława Wyspiańskiego widziana oczami Andrzeja Wajdy

- [Wprowadzenie](#)
- [Przeczytaj](#)
- [Galeria zdjęć interaktywnych](#)
- [Sprawdź się](#)
- [Dla nauczyciela](#)

Bibliografia:

- Źródło: Stanisław Wyspiański, *Noc listopadowa*.
- Źródło: *Noc Listopadowa Andrzeja Wajdy*, dostępny w internecie: <https://encyklopediateatru.pl/artykuly/25030/noc-listopadowa-andrzeja-wajdy> [dostęp 12.01.2024]. Cytat za: Encyklopedia teatru polskiego.
- Źródło: Maria Prussak, „*Noc listopadowa*”, czyli czwarta część „*Dziadów*”, dostępny w internecie: <https://encyklopediateatru.pl/artykuly/90574/noc-listopadowa-czyli-czwarta-czesc-dziadow-cz-i> [dostęp 12.01.2024].

Noc listopadowa Stanisława Wyspiańskiego widziana oczami Andrzeja Wajdy

Noc listopadowa

Źródło: Wisielec.97, dostępny w internecie: commons.wikimedia.org, licencja: CC BY-SA 4.0.

Odzyskanie przez Polskę niepodległości było ważnym tematem twórczości Stanisława Wyspiańskiego. Dał temu wyraz nie tylko w *Weselu*, ale także w *Wyzwoleniu* i *Nocy listopadowej*. W tym ostatnim dramacie pokazał entuzjazm części Polaków wobec rysujących się szans na odzyskanie wolności, a także wyjaśnił, dlaczego powstanie listopadowe nie miało szans na powodzenie.

Po 70 latach od wydania dramatu Wyspiańskiego, w 1974 roku, Andrzej Wajda wystawił *Noc listopadową* w Teatrze Starym w Krakowie. W 1978 roku spektakl został przeniesiony do Teatru Telewizji. Przedstawienie to określane jest jako zarazem malarskie i poetyckie. Niektóre kadry można uznać za skończone tematycznie i kompozycyjnie obrazy, sporą część tekstu, który u Wyspiańskiego jest mówiony, reżyser zmienił na partie tekstu śpiewanego, któremu towarzyszy muzyka Zygmunta Koniecznego.

Twoje cele

- Wyjaśnisz znaczenie dwóch planów w sztuce Wyspiańskiego i spektaklu Wajdy.
- Zinterpretujesz teatralne środki wyrazu zastosowane przez reżysera w adaptacji *Nocy listopadowej*.
- Wyjaśnisz, jaką rolę pełni w przedstawieniu muzyka.
- Przeanalizujesz technikę nakładania kadrów.

Przeczytaj

Noc listopadowa Stanisława Wyspiańskiego

((Maria Prussak

„Noc listopadowa”, czyli czwarta część „Dziadów”

Powstanie listopadowe wraca w myśleniu Wyspiańskiego w różnych momentach jako węzeł, który skupia w sobie cały tragizm dziewiętnastego wieku. Staje się kluczem do polskiego losu, momentem, który ukształtował fatalizm przyszłych zdarzeń, a równocześnie zrodził nowoczesną świadomość polityczną. Rówieśnicy Wyspiańskiego wchodzili w życie obciążeni tym dziedzictwem. Poeta chciał swoimi dramatami pomóc im – i sobie – rozpoznać sytuację, w jakiej się znaleźli. Uwolnić od historycznego fatalizmu i pomóc w świadomym dokonywaniu wyborów. [...]

Przystępując do pracy nad „Nocą listopadową” [...] robił wypisy źródłowe [z książek historycznych]. Rekonstruował chronologię ważniejszych faktów – ona miała stać się podstawą planu fabularnego dramatu. Wypisywał konkretne szczegóły i obrazy, sporządzał notki bibliograficzne, niektóre z nich później dokładnie wykorzystywał. Widoczną inspirację stanowiły jednak nie tylko fakty, które utrwalił historycy-pamiętnikarze, ale też sam nastrój, ton ich książek, emocje, które nimi powodowały. W „*Nocy listopadowej*” można rozpoznać ten sam pośpiech, gorączkowy rytm, który charakteryzuje pełne pasji dzieło Wodniackiego. Widać u Wyspiańskiego tę samą fascynację porywającym pulsowaniem zdarzeń, które na całe stulecie miały rozstrzygnąć losy narodu polskiego, a także rozpacz wynikającą ze świadomości klęski, którą w znacznej mierze zrodziły błędy popełnione podczas pierwszej powstańczej nocy. I chociaż ta właśnie noc jest tematem dramatu Wyspiańskiego, tym razem pisarz nie zajmuje się roztrząsaniem przyczyn upadku powstania. To nie przebieg walki ukształtował akcję dramatu – w tej sprawie wszystko już się stało. Czytelnicy, podobnie jak dramatopisarz, znali

szczegółowy przebieg zdarzeń. Trudno byłoby więc wokół niego budować napięcie dramatyczne.

Napięcie to rodzi się głównie z pokazanej przez Wyspiańskiego żywiołowej, nieopanowanej siły historii, która wszystko wciąga w swój pęd.

Źródło: Maria Prussak, „Noc listopadowa”, czyli czwarta część „Dziadów”, dostępny w internecie:

<https://encyklopediateatru.pl/artykuly/90574/noc-listopadowa-czyli-czwarta-czesc-dziadow-cz-i> [dostęp 12.01.2024].

Marcin Zaleski, *Wzięcie Arsenatu*, 1830

Źródło: domena publiczna.

13 stycznia 1974 roku w Teatrze Starym w Krakowie odbyła się głośna premiera *Nocy listopadowej* Stanisława Wyspiańskiego w reżyserii **Andrzeja Wajdy**. W rolach głównych wystąpili: Teresa Budzisz-Krzyżanowska, Jerzy Stuhr, Jan Nowicki, Anna Dymna. Autorką scenografii była Krystyna Zachwatowicz, a muzykę skomponował Zygmunt Konieczny.

Cztery lata później Wajda przeniósł swój spektakl, a właściwie zrealizował go po raz kolejny, w Teatrze Telewizji. Obsadę tworzyli również aktorzy Teatru Starego w Krakowie.

W **adaptacji** telewizyjnej duża część spektaklu została przeniesiona w plener, który tworzą przede wszystkim warszawskie Łazienki i ulice Starego Miasta, miejsce prawdziwych zdarzeń pierwszej nocy powstania listopadowego.

“ *Noc Listopadowa* Andrzeja Wajdy

„*Noc listopadowa*” rozgrywa się na dwóch płaszczyznach:

historycznej (wręcz dokumentalnie pokazany przebieg zdarzeń wybuchu powstania listopadowego) i metaforycznej,

reprezentowanej przez świat bogów. Wajda potraktował dosłownie

antyczną, dwuplanową konstrukcją dramatu. To, co dzieje się wśród ludzi, jest postanowione przez siły wyższe. Taka interpretacja „Nocy listopadowej” tuż po pierwszej emisji telewizyjnej spowodowała, że widzowie nie znający mitologii nie zrozumieli, o co w tym przedstawieniu chodzi. Tymczasem przedstawienie nie było wykładem historycznym czy mitologicznym, ale wizją poetycką i artystyczną. [...].

Największym atutem realizacji Wajdy było sfilmowanie jej w otoczeniu wyobrażanym sobie przez Wyspiańskiego. Łazienki, pomnik Sobieskiego, Belweder, ulice Starego Miasta. Nagle sceny odległe od siebie w stylu i poetyce zaczynają współgrać. Szum jesiennego wiatru, szelest suchych liści przenikają śpiew Pallas Ateny i Nike. Kora i Demeter wyłaniają się z mgły. Orszak pokonanych spiskowców dążących do łodzi Charona przemieszał się z posągami znad łazienkowskiego stawu. Nie wiadomo, czy to posągi, czy zjawy, czy żywi ludzie.

Wierność topografii tekstu literackiego dzięki kamerze telewizyjnej, bo nie filmowej, co widać po miękkiej i płynnej zmianie planów, efektach plastycznych, sprawiła, że przedstawienie znalazło się jednocześnie w przestrzeni realnej i metaforycznej. To znowu pozwala na pokazanie przestrzeni innych: mitologicznej, historycznej i psychologicznej.

Przenikanie się znaczeń i obrazów. Wszechobecna muzyka. Rytm i **melodeklamacja**. Złowieszcze chóry. Chwilami wajdowska „Noc listopadowa” jest bardziej operą niż dramatem. Osiągnięcie tych wszystkich efektów na deskach scenicznych jest niemożliwe. Jeżeli niemożliwe, to znaczy, że niemożliwe jest teatralne wystawienie „Nocy listopadowej” tak, jak ona Wyspiańskiemu „w duszy grała”. Poeta wyprzedził swoje czasy. Dopiero telewizja dałaby mu pełną satysfakcję.

O reżyserze

Andrzej Wajda (1926–2016) był polskim reżyserem filmowym i teatralnym. W czasie wojny rozpoczął naukę w gimnazjum na tajnych kompletach, a w 1942 roku wstąpił do Armii Krajowej. W 1946 roku rozpoczął studia malarskie na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 1949 roku podjął studia na Wydziale Reżyserii w Wyższej Szkole Filmowej w Łodzi.

Andrzej Wajda zadebiutował filmem *Pokolenie* (1954). Pierwszym sukcesem reżysera był film *Kanał* z 1956 roku. Kolejnym ważnym filmem był *Popiół i diament* zrealizowany w 1958 roku. Lata 70. przyniosły realizacje adaptacji wielkich dzieł literackich: *Brzezina* na podstawie opowiadania Jarosława Iwaszkiewicza, *Wesela* na podstawie dramatu Stanisława Wyspiańskiego, *Ziemi obiecanej* na podstawie powieści Władysława Reymonta. Wyrazem buntu przeciwko władzy komunistycznej był film *Człowiek z marmuru*, uważany za manifest kina moralnego niepokoju. W 1979 roku Wajda zrealizował film pt. *Panny z Wilka* na podstawie prozy Jarosława Iwaszkiewicza. W 1981 roku reżyser znów zajął się tematyką polityczną i rozpoczął zdjęcia do filmu *Człowiek z żelaza*, który opisywał przebieg wydarzeń sierpnia 1980 roku oraz miał być kontynuacją wydarzeń z *Człowieka z marmuru*. Lata 90. przyniosły takie filmy jak: *Korczak*, *Pierścionek z orłem w koronie*, *Wielki tydzień*, ekranizację narodowej epopei Adama Mickiewicza *Pan Tadeusz*. W 2002 roku sfilmował *Zemstę*, adaptację komedii Aleksandra Fredry, a w 2007 zrealizował film *Katyń*, który podejmował ważny temat zbrodni katyńskiej. W 2013 roku Andrzej Wajda pokazał film pt. *Wałęsa. Człowiek z nadziei* traktujący o jednym z przywódców opozycji antykomunistycznej, Lechu Wałęsie. Ostatnim filmem Andrzeja Wajdy były *Powidoki* z 2016 roku, obraz inspirowany życiem malarza Władysława Strzemińskiego.

Andrzej Wajda zajmował się nie tylko reżyserią filmową, ale także działalnością teatralną. Pracował z wybitnymi polskimi aktorami: Danielem Olbrychskim, Wojciechem Pszoniakiem, Andrzejem Sewerynem, Krystyną Jandą, Tadeuszem Łomnickim, Zbigniewem Zapasiewiczem, Zbigniewem Cybulskim, Beatą Tyszkiewicz, Jerzym Radziwiłowiczem, Bogusławem Lindą, Grażyną Szapołowską, Januszem Gajosem.

Andrzej Wajda

Źródło: Mariusz Kubik, dostępny w internecie: commons.wikimedia.org, licencja: CC BY 3.0.

Wojciech Kossak, *Starcie belwederczyków z kirasjerami rosyjskimi na moście w Łazienkach 29 listopada 1830 r.*, lata 90. XIX w.

Źródło: domena publiczna.

Słownik

adaptacja

(łac. *adaptatio*) – przystosowanie utworu literackiego do wystawienia na scenie lub do sfilmowania; też: utwór literacki w ten sposób przystosowany

melodeklamacja

(gr. *melōidia* – melodia + łac. *declamo* – głośzę) – deklamowanie utworów literackich przy akompaniamencie muzyki

Galeria zdjęć interaktywnych

Polecenie 1

Zapoznaj się z galerią interaktywną. Następnie wyjaśnij, jakie środki wyrazu artystycznego wykorzystuje reżyser, by pokazać przenikanie się dwóch planów czasowych sztuki: antyku i epoki powstania listopadowego.

---

1. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

2. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

3. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

4. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

5. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

6. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

7. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

8. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

9. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

10. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

11. Kadr ze spektaklu Teatru Telewizji *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda, 1978.

Źródło: TVP, tylko do użytku edukacyjnego

Polecenie 2

Obejrzyj kadry 1. i 11. oraz fragmenty telewizyjnego spektaklu, z których pochodzą kadry (odpowiednio: [06:07] oraz [01:27:08]). Na tej podstawie ustal, jaką rolę odgrywają w sztuce Andrzeja Wajdy muzyka i śpiew.

Sprawdź się

Pokaż ćwiczenia:

Ćwiczenie 1

Już na początku sztuki pojawiają się dwie Nike – Nike Napoleonidów i Nike spod Cheronei. Zapoznaj się z poniższymi kadrami i przeanalizuj sposób ukazania tych postaci.

Nike Napoleonidów

Nike spod Cheronei

Ćwiczenie 2

Przeczytaj fragment monologu Kory, która żegna się z matką, Demeter, obejrzyj także poniższy kadr ze spektaklu. Wyjaśnij, dlaczego w realizacji Wajdy antyczne bohaterki występują w polskich strojach ludowych.

” Stanisław Wyspiański

Noc listopadowa

KORA

Z tajemnic moich, matko wiedz:

Gdy wszystko żywe musi lec
pod ręką, która znaczy kres;
śmierć tych użyźnia nowe pędy
i życie nowe sieje wszędy.

Więc smutna, matko, tym rozstaniem,
ale weselna tajemnicą,
szaty przyoblekłam godnie. —

Poniechaj żalu, niechaj też.

Źródło: Stanisław Wyspiański, *Noc listopadowa*.

Ćwiczenie 3

Scharakteryzuj postać Piotra Wysockiego, kreowaną w spektaklu przez Jerzego Stuhra. Zastanów się i opisz, w jaki sposób aktor buduje charyzmę przywódcy powstania.

Kadr ze spektaklu ukazujący postać Piotra Wysockiego

Ćwiczenie 4

Joanna Grudzińska, żona Wielkiego Księcia Konstantego, jest postacią niejednoznaczną. Przeanalizuj poniższe kadry oraz fragmenty spektaklu i ustal, na czym polega ta dwuznaczność.

Kadr ze spektaklu

Kadr ze spektaklu

Ćwiczenie 5

Pod koniec dramatu pojawiają się sceny, w których Charon przepływa przez staw otaczający Pałac na wodzie. Zapoznaj się z poniższymi kadrami i zinterpretuj ich wymowę.

Kadr ze spektaklu - Pallas

Kadr ze spektaklu - odpływający żołnierze

Kadr ze spektaklu - Charon na swej łodzi

Ćwiczenie 6

Ćwiczenie 7

Wyjaśnij, w jakim celu akcja *Nocy listopadowej* w reżyserii Andrzeja Wajdy rozgrywa się w dwóch planach. Zaznacz właściwą odpowiedź.

Ćwiczenie 8

Andrzej Wajda posłużył się interesującą techniką polegającą na nakładaniu na siebie kilku obrazów. Na podstawie poniższych kadrów wyjaśnij, jaki był cel reżysera.

Kard ze spektaklu

Kadr ze spektaklu - boginie

Kadr ze spektaklu

Kadr ze spektaklu

Dla nauczyciela

Autor: Katarzyna Lewandowska

Przedmiot: Język polski

Temat: *Noc listopadowa* Stanisława Wyspiańskiego widziana oczami Andrzeja Wajdy

Grupa docelowa:

Szkoła ponadpodstawowa, liceum ogólnokształcące, technikum, zakres podstawowy i rozszerzony

Podstawa programowa:

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Zakres podstawowy

I. Kształcenie literackie i kulturowe.

1. Czytanie utworów literackich. Uczeń:

1) rozumie podstawy periodyzacji literatury, sytuuje utwory literackie w poszczególnych okresach: starożytność, średniowiecze, renesans, barok, oświecenie, romantyzm, pozytywizm, Młoda Polska, dwudziestolecie międzywojenne, literatura wojny i okupacji, literatura lat 1945–1989 krajowa i emigracyjna, literatura po 1989 r.;

3) rozróżnia gatunki epickie, liryczne, dramatyczne i synkretyczne, w tym: gatunki poznane w szkole podstawowej oraz epos, odę, tragedię antyczną, psalm, kronikę, satyrę, sielankę, balladę, dramat romantyczny, powieść poetycką, a także odmiany powieści i dramatu, wymienia ich podstawowe cechy gatunkowe;

2. Odbiór tekstów kultury. Uczeń:

6) odczytuje pozaliterackie teksty kultury, stosując kod właściwy w danej dziedzinie sztuki;

II. Kształcenie językowe.

1. Gramatyka języka polskiego. Uczeń:

1) wykorzystuje wiedzę z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz tworzeniu własnych wypowiedzi;

2. Zróżnicowanie języka. Uczeń:

7) rozpoznaje słownictwo o charakterze wartościującym; odróżnia słownictwo neutralne od słownictwa o zabarwieniu emocjonalnym, oficjalne od potocznego.

4. Ortografia i interpunkcja. Uczeń:

1) stosuje zasady ortografii i interpunkcji, w tym szczególnie: pisowni wielką i małą literą, pisowni łącznej i rozłącznej partykuły *nie* oraz partykuły *-bym, -byś, -by* z różnymi częściami mowy; pisowni zakończeń *-ji, -ii, -i*; zapisu przedrostków *roz-, bez-, wes-, wz-, ws-*; pisowni przyimków złożonych; pisowni nosówek (*a, e*) oraz połączeń *om, on, em, en*; pisowni skrótów i skrótowców;

III. Tworzenie wypowiedzi.

1. Elementy retoryki. Uczeń:

1) formułuje tezy i argumenty w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych;

2. Mówienie i pisanie. Uczeń:

1) zgadza się z cudzymi poglądami lub polemizuje z nimi, rzeczowo uzasadniając własne zdanie;

2) buduje wypowiedź w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki;

4) zgodnie z normami formułuje pytania, odpowiedzi, oceny, redaguje informacje, uzasadnienia, komentarze, głos w dyskusji;

6) tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: wypowiedź o charakterze argumentacyjnym, referat, szkic interpretacyjny, szkic krytyczny, definicja, hasło encyklopedyczne, notatka syntetyzująca;

Zakres rozszerzony

Lektura obowiązkowa

15) Stanisław Wyspiański, *Noc listopadowa*;

Zalecane dzieła teatralne i filmowe:

12) *Noc listopadowa*, reż. Andrzej Wajda;

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;

- kompetencje w zakresie wielojęzyczności;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Cele lekcji. Uczeń:

- wyjaśnia znaczenie dwóch planów w sztuce Wyspiańskiego i spektaklu Wajdy,
- interpretuje teatralne środki wyrazu zastosowane przez reżysera w adaptacji *Nocy listopadowej*,
- wyjaśnia, jaką rolę pełni w przedstawieniu muzyka.
- interpretuje technikę nakładania kadrów.

Strategie nauczania:

- konstruktywizm;
- konektywizm.

Metody i techniki nauczania:

- ćwiczeń przedmiotowych;
- z użyciem komputera.

Formy pracy:

- praca indywidualna;
- praca w parach;
- praca całego zespołu klasowego.

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami, słuchawkami i dostępem do internetu;
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale;
- tablica interaktywna/tablica, pisak/kreda;
- telefony z dostępem do internetu.

Przebieg lekcji

Przed lekcją:

1. Nauczyciel prosi, by uczniowie obejrżeli spektakl *Noc listopadowa* w reżyserii Andrzeja Wajdy (dostępny w internecie).

Faza wprowadzająca:

1. Nauczyciel wyświetla na tablicy temat lekcji oraz cele zajęć, omawiając lub ustalając razem z uczniami kryteria sukcesu.
2. Krótka rozmowa wprowadzająca w temat lekcji: nauczyciel pyta uczniów o ich wrażenia ze spektaklu Wajdy. Następnie przedstawia najważniejsze fakty dotyczące tej realizacji (pierwotnej, w Teatrze Starym i drugiej, w Teatrze Telewizji), mówi o obsadzie aktorskiej, autorce scenografii (Krystyna Zachwatowicz) i kompozytorze muzyki (Zygmunt Konieczny) oraz operatorze, który realizował zdjęcia w wersji telewizyjnej spektaklu (Edward Kłosiński).

Faza realizacyjna:

1. **Praca z multimedium.** Uczniowie w zespołach dwuosobowych zapoznają się z treścią materiału w sekcji „Galeria zdjęć interaktywnych” oraz poleceniem: 1. i 2. i wspólnie rozwiązują zadanie.
2. **Utrwalanie wiedzy i umiejętności.** Nauczyciel przechodzi do sekcji „Sprawdź się”. Zapowiada uczniom, że w kolejnym kroku będą rozwiązywać ćwiczenia – od najprostszych do najtrudniejszych – i będą to robić wspólnie. Wybrana osoba czyta po kolei polecenia. Po każdym przeczytanym poleceniu nauczyciel daje uczniom określony czas na zastanowienie się, a następnie ochotnik udziela odpowiedzi. Reszta uczniów ustosunkowuje się do niej, proponując swoje pomysły. Nauczyciel w razie potrzeby koryguje odpowiedzi, dopowiada istotne informacje, udziela uczniom informacji zwrotnej.

Faza podsumowująca:

1. Omówienie ewentualnych problemów z rozwiązaniem ćwiczeń i poleceń z sekcji „Sprawdź się”.

Praca domowa:

1. Napisz recenzję spektaklu Andrzeja Wajdy *Noc listopadowa*.

Materiały pomocnicze:

- Wojciech Strokowski, *Polonista polimedialny*, w: *Polonista w szkole*, pod red. Anny Janus-Sitarz, Kraków 2004.
- Andrzej Wajda, *Noc listopadowa*, 1978, TVP VOD.
- Stanisław Wyspiański, *Noc listopadowa*, Wolne Lektury.

Wskazówki metodyczne

- Uczniowie mogą wykorzystać multimedium „Galeria zdjęć interaktywnych” do przygotowania się do lekcji powtórkowej.